

Feiten en cijfers over Antillianen en Arubanen in Nederland

TWEEDE GENERATIE UITSTEKEND, NIEUW- EN OUDKOMERS MINDER

Regelmatig wordt OCaN benaderd met het verzoek om informatie over Antillianen en Arubanen in Nederland. Dit is de aanleiding voor OCaN om eens een aantal feitelijke zaken op een rijtje te zetten. Conclusie: de Antillianen en Arubanen die hier geboren zijn doen het goed. Voor hen die hier net gekomen zijn, of slechts een aantal jaren zijn gevestigd - de nieuwkomers en de oudkomers - is het klimaat verslechterd.

Jonge bevolking, migratie neemt toe

In het jaar 2000 zijn er 10.168 personen vanuit de Antillen en Aruba naar Nederland vertrokken. Vanaf 1996, toen dit aantal nog 3845 bedroeg, is het jaarlijks sprongsgewijs toegenomen. Een totaal van 2447 is geëmigreerd naar de Antillen en Aruba. Er wonen momenteel circa 116.000 Antillianen en Arubanen in Nederland: 76.000 zijn geboren op de Antillen of Aruba en 40.000 in Nederland. Verwacht wordt dat het aantal in 2010 zal uitgroeien tot 176.000. Van de A/A bevolking is 70% jonger dan 35 jaar, terwijl slechts 15% ouder is dan 45 jaar. De vrouwen zijn in alle leeftijdscategorieën iets oververtegenwoordigd.

Antillianen en Arubanen die in Nederland zijn gehuwd hebben voor het grootste deel een partner buiten de eigen groep gevonden (rond de 45% met een Europese Nederlander). De in Nederland geboren Antillianen en Arubanen richten zich nog nauwelijks op de eigen groep bij het zoeken van een huwelijkspartner. Vrouwen geboren op de Antillen of Aruba krijgen gemiddeld ongeveer evenveel kinderen als Nederlandse vrouwen, maar vaak wel op jeugdiger leeftijd. Het gemiddelde kindertal ligt op 1,8.

Verspreid over Nederland

Vergeleken met andere etnische minderheden is er een relatief grote spreiding van Antillianen en Arubanen in Nederland: éénderde woont in de vier

grote steden. De meeste Antillianen en Arubanen wonen in Zuid-Holland en Noord-Holland, respectievelijk 38% en 21%. Op afstand volgen Noord-Brabant, Utrecht en Gelderland met 12%, 7% en 6%. Hier zijn verschillende studentensteden gevestigd, wat een aanzuigende werking heeft. De kleinste groep Antillianen en Arubanen tref je in Drenthe, Zeeland en Friesland, alle drie rond de 1%. Rotterdam is de Antillianengemeente van Nederland: ruim 14% van de Antillianen en Arubanen zijn hier gevestigd.

Functieniveau 2e generatie is hoger dan van Europese Nederlanders, maar het inkomensniveau ligt beduidend lager

Antilliaanse 'tweedeling' in onderwijs

In het onderwijs doen de Antillianen en Arubanen die in Nederland geboren zijn het buitengewoon goed. 'Nieuwkomers' en 'oudkomers' hebben daarentegen problemen. Van de gehele groep Antillianen en Arubanen die geen voltijdse dagopleiding meer volgt is het gerealiseerde opleidingsniveau voor 28% maximaal basisonderwijs, 30% VBO/MAVO, 27% MBO/HAVO/VWO en voor 15% HBO/WO. Hier zit echter een verschil: bij

de eerste generatie heeft 31% maximaal basis-onderwijs en 13% HBO/WO; bij de tweede generatie 9% basisonderwijs en 30% HBO/WO. Het onderscheid met Europese Nederlanders is voor de tweede generatie Antillianen gering te noemen. De Rotterdamse Antillianen en Arubanen steken er wat dit betreft echter niet gunstig af. Het drop-out percentage onder Antillianen van de eerste generatie is zeer hoog. Vooral de nieuw- en oudkomers ondervinden hinder van uitval. Ten eerste hebben zij nogal eens te maken met een actief taalprobleem. Ten tweede spelen specifiek voor de nieuwkomers vaak meer dringende zaken die het volgen van onderwijs in de weg staan, zoals het zoeken van onderdak of het aflossen van schulden. *Bij de tweede generatie, de Antillianen en Arubanen die hier geboren zijn, ligt het drop-out percentage aanzienlijk lager. Uitzonderlijk zelfs is dit percentage van Antilliaanse meisjes, dat onder dat van de Europees Nederlandse leeftijdgenoten ligt. Verder scoren Antillianen van de tweede generatie (iets) beter dan Europees Nederlandse leeftijdgenoten wat betreft gerealiseerd opleidingsniveau.*

Relatie werkloosheid en verblijfsduur

Volgens een onderzoeksrapport van het Nederlands Economisch Instituut is er een bijzondere relatie tussen een recent verblijf in Nederland en werkloosheid voor Antillianen en Arubanen. Dit verklaart mede het zeer hoge aantal werkzoekende jongens tot 24 jaar en vrouwen van 25 - 34 jaar, vaak jonge moeders. Verder heeft 48% van de werkzoekenden hoogste opleiding het basisonderwijs. 70% van de Antilliaanse en Arubaanse werkzoekende mannen heeft ook nog eens een grote afstand tot arbeidsmarkt (fase 3 en 4). Desondanks is de werkloosheid van 1994 tot 2000 afgenomen van 22% tot 15% (bij de tweede generatie naar 8%). 62% van de Antillianen en Arubanen participeren op de arbeidsmarkt. Deze participatie is hoog te noemen. 68% is werkzaam in de lagere en middelbare beroepen (tegenover 60% van de Europese Nederlanders). 21% zit in de hogere en wetenschappelijke beroepen tegenover 33% van de Europese Nederlanders. Het aandeel Antillianen van de tweede generatie met een hoog functieniveau is hoger dan van Europese Nederlanders, echter, het inkomensniveau ligt beduidend lager! De bedrijfstakken waar Antillianen en Arubanen werkzaam zijn, zijn divers: industrie; handel en horeca; financiële en zakelijke dienstverlening; openbaar bestuur, onderwijs; gezondheidszorg en welzijn zijn de populaire bedrijfstakken: tussen de 15 en 20% is hier per

bedrijfstak werkzaam. In de bouwnijverheid, de primaire sector en cultuur en overige dienstverlening zijn Antillianen en Arubanen zeer weinig vertegenwoordigd. Ook hier weer steekt Rotterdam er ver boven uit wat betreft hoge werkloosheidspercentages en lage arbeidsmarktparticipatie ten opzichte van andere gemeenten, wat illustratief is voor de lokale en regionale schommelingen.

Arbeid, bijstand, studie

Wat is de voornaamste bron van inkomsten voor Antillianen en Arubanen? Van de 15-24 jarigen heeft ruim de helft inkomsten uit arbeid, 14% een uitkering en een derde uit overig (AOW, VUT, pensioen, studiefinanciering). Van de groep 25-34 jarigen heeft 69% inkomsten uit arbeid, een kwart een uitkering en 6% overig. Van de 35-54 jarigen heeft 70% inkomsten uit arbeid, 28% een uitkering en 2% overig. Van de senioren van 55+ heeft bijna een kwart arbeid, 42% een uitkering en 34% overig. Van de diverse uitkeringen is de bijstand de meest gebruikte door Antillianen en Arubanen: vooral nieuwkomers maken hierop aanspraak. Bijna niemand van de groep heeft daarentegen een WAO uitkering. Zoals hierboven vermeld ligt het aandeel van hier geboren Antillianen en Arubanen wat betreft functieniveau hoger dan die van Europese Nederlanders, terwijl het inkomensniveau lager ligt.

Zelfstandig wonen

Wat betreft kwaliteit van huisvesting nemen de in Nederland geboren Antillianen en Arubanen een betere positie in dan de eerste generatie. Van de vier etnische minderheidsgroeperingen is het grootste verschil tussen generaties bij de Antillianen, hetgeen overeenkomt met de resultaten in het onderwijs, op de arbeidsmarkt en met betrekking tot het inkomen. Belangrijke aspecten als buurt, ligging, ouderdom en voorzieningenniveau van de woning zijn echter niet meegewogen. 19% van de 2e generatie (18-35 jaar) beschikt over een eengezinswoning, 25% over een koopwoning, 71% heeft meer dan één kamer tot zijn of haar beschikking; en ruim 80% voert een eigen huishouding, dat wil zeggen, woont niet bij één van de ouders in: verreweg het hoogste percentage van alle etnische minderheidsgroepen. Dit heeft te maken met onder meer een relatief groot aantal studenten; met het aantal jonge, alleen arrivinge nieuwkomers; en met het feit dat onder Antillianen en Arubanen veel vrouwelijke gezinshoofden zijn, van wie sommige om praktische of

urgente inkomensredenen hun kinderen eerder zelfstandig laten wonen. Al jaren pleit OCaN bij de overheid voor een actief huisvestingsbeleid. Rotterdam heeft zodoende nu in haar 'Plan van Aanpak' 350 woningen ter beschikking gesteld voor woningzoekende nieuwkomers.

Noodzaak politiek netwerk

Volgens een uitgebreid onderzoek van het Instituut voor Migratie en Etnische Studies blijkt dat de politieke participatie van etnische minderheden groter wordt naarmate de betreffende etnische gemeenschap hechter is georganiseerd, vooral door horizontale netwerken en dwarsverbanden tussen organisaties. Het vertrouwen in de politiek neemt daarmee toe in de betreffende gemeenschap, omdat de politiek op die manier geen afstandelijk fenomeen meer is. Een belangrijke voorwaarde is een brugfunctie van een adviesraad waar zoveel mogelijk verschillende geledingen in zijn vertegenwoordigd. De Turkse gemeenschap en de Turkse

Politiek netwerk bij Antillianen en Arubanen noodzakelijk

adviesraad in Amsterdam is een goed voorbeeld. Vaak faciliteren gemeentes uit 'onwetendheid' te weinig de raden. De dichtheid van horizontale netwerken, gebaseerd op onderling vertrouwen (sociaal kapitaal), is van de vier etnische minderheidsgroepen het laagst bij de Antillianen en Arubanen, waardoor zij minder geïntegreerd in de politiek zitten. Het belang van een Antilliaans en Arubaans politiek netwerk werd al benadrukt op het lustrum-

congres van OCaN vorig jaar. Wat betreft politieke en bestuurlijke participatie – de 'derde dimensie van integratie' – van Antillianen en Arubanen, in de gemeenteraden van Rotterdam en Amsterdam (beide 45 zetels) heeft slechts een Antilliaan zitting. In de Tweede Kamer en Eerste Kamer (150 en 75 zetels) zijn geen Antillianen of Arubanen vertegenwoordigd. Vertegenwoordiging van etnische minderheden in de landelijke adviescolleges (SER, WRR, RMO, Kiesraad, Raad voor Cultuur etc.) is zeer gering, terwijl binnen de samenstelling van ondernemingsraden etnische minderheden vrijwel geheel afwezig zijn.

Ongelijke kansen

Het werken met statistieken voor Antillianen en Arubanen in Nederland is in die mate ingewikkeld vergeleken met andere etnische minderheidsgroepen, aangezien er sprake is van toenemende migratie vanuit de Antillen en Aruba. Daardoor raakt het overzicht op het ontwikkelingsproces van participatie op de arbeidsmarkt en in het onderwijs van de Antillianen en Arubanen als groep vertekend. De hier geboren Antillianen en Arubanen hebben zich zeer sterk ontwikkeld en zitten in tegenstelling tot andere tweede generatie minderheidsgroepen op vele terreinen op een vergelijkbaar niveau met Europese Nederlanders: voor de nieuwkomers die al weinig perspectief hadden op de Antillen en Aruba begint de integratie weer van heel veraf. Het verschil met de Antilliaanse en Arubaanse nieuwkomers van het eerste uur is daarmee groter dan ooit.

Marnix Arendshorst

KABINET ZIET AF VAN EEN TOELATINGSREGELING VOOR ANTILLIANEN

Minister Rogier van Boxtel van Grote Steden- en Integratiebeleid heeft, mede namens staatssecretaris Gijs de Vries van Binnenlandse zaken en Koninkrijkrelaties de Tweede Kamer een brief doen toekomen waarin wordt medegedeeld dat het Kabinet niet zal overgaan tot het instellen van een toelatingsregeling voor Antillianen.

Overwegingen

Deze conclusie werd, zoals vermeld in de brief, gebaseerd op de volgende gronden:

1) Het aanbrengen van een

onderscheid tussen Antilliaanse en overige Nederlanders heeft tot gevolg dat een Antilliaans paspoort zou moeten wor-

den ingevoerd. Invoering van een dergelijk paspoort heeft pas over een periode van vijf jaar het gewenste effect. Een tussentijdse omwisselings-

- actie stuit op onoverkomelijke juridische en uitvoeringstechnische bezwaren.
- 2) Een toelatingsregeling is niet waterdicht. Via luchthavens in België en Luxemburg houden Antillianen toegang tot de Benelux. Aanpassing van de betreffende overeenkomst dient bij rijkswet plaats te vinden. Ook de Schengenregeling is niet waterdicht.
 - 3) Een toelatingsregeling zou door de rechter in strijd kunnen worden geacht met het proportionaliteit- en/of het subsidiariteitsbeginsel.
 - 4) Het toekennen van een visum of verblijfsdocument –noodzakelijk voor Antillianen die voor korte of langere tijd in Nederland willen verblijven–

zal niet geweigerd kunnen worden aan gezinsleden van Antillianen die al in Nederland verblijven. Voorts zal een dergelijke procedure in Europees verband moeten worden geregeld.

- 5) Controle op de voorwaarden waaronder toelating tot Nederland mogelijk zou kunnen worden gemaakt, is niet verzekerd vanwege de noodzakelijke medewerking van Antilliaanse autoriteiten.

Tenslotte: de voorbereiding van een toelatingsregeling en de daarbij noodzakelijke aanpassing van rijkswetten en verdragen is in belangrijke mate openbaar en zal enige tijd kosten. Te verwachten is dat in die voorbereidingstijd een (groot) aantal

personen die tot de doelgroep behoort, naar Nederland zal vertrekken’.

Verwijderingsregeling

Nu dat het Kabinet heeft afgezien van een toelatingsregeling, zou, juridisch gezien, een verwijderingsregeling tot de mogelijkheden behoren, aldus minister Korthals van Justitie. Hij voegt er wel aan toe dat ook gekeken moet worden naar de politieke haalbaarheid. Daarnaast moet de vraag worden gesteld of zo’n maatregel effectief is. Er moet namelijk aan een aantal voorwaarden worden voldaan die deze maatregel niet bepaald effectief maken.

Jacques Hermelijn

DAT VERDIENT EEN LINTJE

Op 27 april jl. kregen naar ons weten vier Caribische Nederlanders een lintje opgespeld door de burgemeester van hun gemeente, omdat ze zich jarenlang belangenloos hebben ingezet voor diverse doelen en organisaties. Walter Palm, Roy Pieters, L. Sharpe en Cynthia Deane kregen een Koninklijke onderscheiding, omdat het gaat om mensen met een bijzondere verdienste voor de samenleving. Niet veel dus.

Kent u iemand die een lintje verdient? Dan wordt het tijd om die persoon voor te stellen voor een lintje. Uit ervaring weten wij dat het geen gemakkelijke opgave is en dat het aardig wat tijd kost. Maar het is ook de moeite waard. En als het de bedoeling is dat die persoon onderscheiden moet worden voor Koninginnedag 2002, dan wordt het tijd om snel aan de slag te gaan.

Het begint met het indienen van een voorstel. Het beste is om eerst contact op te nemen met het gemeentehuis in de woonplaats van de kandidaat. De ambtenaar die belast is met de behandeling van de Koninklijke onderscheidingen kan u vertellen of de verdiensten van de kandidaat bijzonder genoeg zijn voor een lintje. Hij zal u bovendien precies vertellen hoe u te werk dient te gaan. We willen u in ieder geval een indruk geven wat er allemaal bij komt kijken.

In de eerste plaats moet u allerlei informatie over de kandidaat verzamelen. U zult familie en vrienden hiervoor moeten benaderen, want uw voorstel moet in ieder geval de volgende informatie bevatten:

- naam, voornamen voluit, huidige adres, woonplaats en een korte levensbeschrijving van de kandidaat.
- de reden voor het indienen van het voorstel.
- de gewenste datum van uitreiking, bijvoorbeeld Koninginnedag

Ook moet u een zo compleet mogelijk overzicht geven van de bijzondere verdiensten van de kandidaat. U moet daarbij feitelijke informatie kunnen verstrekken op de volgende vragen:

- om welke activiteiten gaat het? Op welke manier heeft de kandidaat zich ingezet? Verrichtte hij die activiteiten alleen of samen met anderen?

- Waarom zijn de verdiensten bijzonder en wat is het belang voor de samenleving?
- in welke perioden heeft de kandidaat de activiteiten in kwestie verricht? Hoeveel uur per week/per maand besteedde hij eraan? (Let wel, de kandidaat moet nog actief zijn)
- welke uitstraling hebben de verdiensten (lokaal, regionaal, landelijk, internationaal)?
- hoe groot is de organisatie waarin de kandidaat actief is?
- worden de activiteiten betaald? En zo ja, om welke bedragen gaat het?

Het voorstel moet wel op tijd worden ingediend. Is het de bedoeling dat de kandidaat onderscheiden wordt tijdens de volgende lintjesregen voor Koninginnedag, dan moet u het voorstel voor 1 augustus 2001 indienen. Gaat het om een andere gelegenheid, dan moet u het voorstel zes maanden van tevoren bij de burgemeester indienen. Het voorstel moet naar de burgemeester worden

gestuurd, want hij is degene die advies uitbrengt over alle voorstellen. Als het advies positief is, dan kan hij ook een suggestie doen voor de soort en hoogte van het lintje. De Commissaris van de Koningin geeft daarna een oordeel en stuurt het voorstel dan naar het Kapittel voor de Civiele Orden. Dit college geeft vervolgens een zwaarwegend advies aan de betrokken minister. Beslist de minister positief, dan wordt de onderscheiding bij Koninklijk Besluit verleend. De burgemeester informeert u tenslotte over de uitkomst van uw voorstel.

U ziet het, als u iemand wil laten onderscheiden dan moet u er ook wat voor doen. Begin dus morgen al met een telefoontje naar het gemeentehuis. Voor nadere informatie kunt u terecht bij het kabinet van de burgemeester of op het internet www.lintjes.nl

Irene Gumbs

In gesprek met statenvoorzitter Lucia

FOL, BRK EN MIGRATIE

Nederland, de Nederlandse Antillen en Aruba hebben besloten een werkgroep te vormen die zich zal richten op de preventie van druggebruik en de verslavingszorg. Dit is besloten op de tripartiete bijeenkomst die plaats vond in het kader van het Parlementair Contactplan waaraan Nederland, de Nederlandse Antillen en Aruba deelnemen. Een van de deelnemers was de voorzitter van het parlement op de Antillen, Dudley Lucia. OCaN sprak met hem over het doel en effect van het bezoek.

Centraal thema was de drugbestrijding. Samen met de andere partijen is in het contactplan de bestrijding van drugs aan de orde geweest. Dit keer is er bijzonder aandacht gevraagd voor een voor de Antillen nieuw product dat via de Antillen de Amerikaanse markt bereikt: de synthetische drug met Nederland als marktleider.

Dit bijzonder appèl is gedaan op Nederland dat in haar beleid gericht is op de bestrijding van de import van drugs vanuit Latijns Amerika. Zo heeft Nederland ten behoeve van haar beleid zogenaamde risicovluchten benoemd waar extra controle opgezet wordt. Het verzoek van Aruba en de Antillen aan Nederland is om deze risicovluchten uit te breiden met naar Aruba en de Antillen vertrekkende vluchten. Nederland beschikt

reeds over geavanceerde apparatuur op Schiphol die dan twee doelen kan dienen. Een werkgroep met deelnemers van alle drie de partijen van het contactplan zal zich gaan bezighouden met het onderwerp drugs waarbij men zich met name zal richten op preventie en verslavingszorg.

Drugs is niet het enige probleem dat de Antillen bezighoudt.

Een subthema van het contactplan was de kwestie van de Belastingregeling Koninkrijk (BRK). Dit is een kwestie die al geruime tijd speelt. De Antillen en Nederland kunnen elkaar niet vinden over de vraag waar de belasting geïnd moet worden. Door dit verschil van mening lopen de Antillen elk jaar 40 miljoen gulden mis. 40 miljoen dollar is ook naar schatting de investering die op de Antillen met de Forward Operating

Location-verdrag (FOL) is gemoeid. De behandeling van het FOL-verdrag in de Tweede Kamer viel toevallig samen met de bijeenkomst van het contactplan. Met het FOL-verdrag krijgt Amerika toestemming voor de

kelingen te verwachten, dat de paar eventueel negatieve aspecten van dit project het balans doet doorslaan naar FOL. Tenslotte vroeg OCaN Lucia ook naar zijn mening over de problematiek van de Antilliaanse

naar Nederland te komen zich gestabiliseerd heeft. Er is ook een ander fenomeen te bespeuren namelijk, de terugkeer van mensen (zo'n 900 van de 3000 mensen het afgelopen jaar) die gedesillusioneerd zijn door de tegenslagen in Nederland.

Een van de speerpunten van de Antilliaanse overheid is het zorg dragen voor de economische opleving. Wanneer het perspectief voor de mensen beter wordt, en er meer economische activiteiten zijn, dan is er voor de mensen geen noodzaak om te vertrekken. Het vooruitzicht is dat de negatieve groei zich dit jaar zal stabiliseren en op nul gesteld kan worden. Volgens de economische outlook en andere berekeningen van de Centrale Bank zouden we nu al kunnen spreken van een positieve groei maar in de praktijk is dit niet het geval. In de komende anderhalf jaar wordt er een groei verwacht van ongeveer 1/2 %. Nu al is het e.e.a. te merken; voor het eerst na lange tijd zijn de hotels vol. Positief maar niet genoeg. "Het is zaak dat de positieve trend die zich aftekent zich voortzet. Dan is het probleem voor een deel opgelost. Maar aan de andere kant komen er weer ingrijpende maatregelen aan in de gezondheidszorg. Het

Statenvoorzitter Dudley Lucia in gesprek met OCaN-redactrice Jenny Pourier.

toegang tot en het gebruik van faciliteiten op Aruba en de Antillen voor drugsbestrijding-activiteiten vanuit de lucht. Het verdrag rond FOL is zo goed als geregeld. "Dit is een heuglijk feit", zo stelt Lucia. "Niet alleen vanwege de bestrijding van drugs, maar ook vanwege de economische betekenis voor het eiland. Er gaan nu werkzaamheden van start gericht op een nieuwe infrastructuur voor de luchthaven, extra beveiliging en andere faciliteiten. Dit is een project waar de hele samenleving achter staat. Zelfs de oppositie, die echter wel kritische kanttekeningen heeft gesteld," aldus Lucia. Risico's kunnen niet geheel uitgesloten worden, maar hij denkt dat de aanwezigheid van Amerikanen zelfs enige mate van respect zou kunnen afdwingen. Er zijn zoveel andere positieve ontwik-

jongeren. Statenvoorzitter Lucia vindt dat de problematiek zoals die zich in Nederland voordoet geen probleem is dat van de een op de andere dag opgelost kan worden, noch is het een zaak dat op het bord van politici alleen thuis hoort. De 'bottom-up' benadering zoals gehanteerd door de commissie. Veeris

Ook vluchten uit Nederland naar de Nederlandse Antillen en Aruba op drugs controleren

(Adviescommissie Antilliaans Medeburgerschap in Nederland) spreekt hem daarom erg aan. Hij is van mening dat we te maken hebben met een probleem dat in gezamenlijkheid aangepakt dient te worden. Hij merkt op dat de trend om

gaat om miljoenen. IMF zal negatief adviseren wanneer de zogenaamde 'prior action' niet uitgevoerd wordt, met als gevolg dat het geld uit Nederland niet loskomt". Naar alle waarschijnlijkheid zal het gaan om o.a. het betalen van

een eigen bijdrage voor elk doktersbezoek. Er is op dit moment weinig alternatief. Dit verhoogt de druk bij mensen en het effect zal mogelijk zijn de trek naar Nederland. Dit is zorgelijk omdat nu ook het kader vertrekt. Lucia vindt dat men op de Antillen de levensstandaard dient aan te passen. " We leven op een hoger niveau dan wij ons kunnen permitteren" , vindt hij. Verder is hij van mening dat de politici eerder stelling hebben moeten nemen, een ondergrens hebben moeten trekken ten aanzien van hoe ver zij bereid zijn te gaan met de saneringen. Er zijn hierover echter politieke meningsverschillen.

Verondersteld wordt dat men in Nederland niet echt weet heeft van de penibele situatie op de Antillen; dat er kinderen zijn die naar bed gaan zonder eten, simpelweg omdat er geen geld voor is. Ook de Nederlandse politici die wel eens op de Antillen komen hebben een onvolledig beeld van de werkelijkheid, omdat men in wijken komt waar een klein deel van de bevolking het goed heeft en men vanuit een Nederlands referentiekader de dingen bekijkt. Nederland sprak nu weer de wens uit voor meer samenwerking op het gebied van Justitie. Nu reeds maakt Nederland gebruik van het justitieel appa-

raat op de Antillen als informatiebron om, wanneer nodig, de achtergrond van Antillianen na te trekken. Er bestaat geen wet op de privacy op de Antillen. Al geruime tijd pleit OCaN voor een vorm van samenwerking op het gebied van o.a. arbeidsvoorziening en huisvesting ten behoeve van in Nederland woonachtige Antillianen. Echter, hier is Nederland terughoudend in. Er zijn, zo constateren wij, nog een aantal gebieden waar de toenadering voor verdere samenwerking gezocht dient te worden.

Jenny Pourier

HET TOPJE VAN DE IJSBERG?

In deze editie heeft de redactie een aantal foto's met onderschrift opgenomen van Antillianen die zich zeer verdienstelijk hebben gemaakt voor de Nederlandse samenleving of die, niettegenstaande de enorme concurrentie, zich vooraan hebben weten te plaatsen in de door hen gekozen activiteiten. Het topje van de ijsberg?

Mihaila Cathalina (11): Voorleeswinnares van basisschool De Drie Linden in Den Haag en Kampioen voorlezen van Zuid-Holland.

Na een intensieve voorbereidingsronde en een enerverende slotfase te New York ging de hoofdrol in de musical Aida uiteindelijk naar Chaira Borderslee. Chaira is vanaf 3 oktober a.s. te zien in de grootste musicalproductie van het komend seizoen.

Walter Palm, die zeer actief is op het literair gebied (gedichten, het toneelstuk 'De Blauwe Engel') en andere maatschappelijke terreinen (voorzitter Stichting Studiecommissie) kreeg door de loco-burgemeester van Voorschoten op 27 april jl. de versierselen opgespeld die behoren bij Ridder in de Orde van Oranje Nassau. Walter werd voorgedragen door een groot aantal prominenten uit de Antilliaanse gemeenschap.

Izaline Calister, tumba-koningin 2001, is op grond van haar album "Soño di un Muhé" genomineerd voor de Edison Jazz Awards 2001.

Roy Pieters, ruim twee decennia actief in allerlei maatschappelijke organisaties, zoals OCaN, Discriminatiemeldpunt Tilburg en Bureau Nieuwkomers en Vluchtelingenwerk te Tilburg, kreeg op 27 april jl. op het gemeentehuis van Tilburg de versierselen behorende bij Ridder in de Orde van Oranje Nassau door burgemeester Stekelenburg opgespeld. Roy Pieters werd voorgedragen door OCaN.

EEN GREEP UIT DE ACTIVITEITEN VAN OCAN

De periode april tot en met juni 2001 geeft een aantal activiteiten van uiteenlopende aard te zien en wij willen u die niet onthouden. Onder meer vonden er onder voorzitterschap van minister Van Boxtel twee vergaderingen van het landelijk overleg minderheden (LOM) plaats met als agendapunten het 'oud-komersbeleid', het vervolgbeleid van de CRIEM-projecten en het 'doelgroepenbeleid'. Over het laatste wordt elders in deze nieuwsbrief uitvoerig gerapporteerd. Ook heeft OCaN deelgenomen aan de bijeenkomsten van het Antilliaans Beraad te Rotterdam en heeft een bijdrage geleverd aan een Café TV-programma van de Rotterdamse

Samenwerkingsverband Marokkanen en Tunesiërs en het Inspraakorgaan Turken. Ook hierover vindt u elders in deze OCaN-Info een uitgebreid verslag.

Antilliaanse Beraden

Om met de betrokkenheid van de Antilliaans/Arubaanse doelgroep bij de plannen van aanpak Antilliaanse jongeren van de zeven Antillengemeenten in huis te vallen, de organisatorische vormgeving van het Antilliaans Beraad te Rotterdam vordert gestaag. De voorbereidende werkzaamheden van de kerngroep naderen een beslissende fase en als alles volgens planning verloopt, zullen de voorstellen voor de zomervakantie aan de

tot programmamanager van het programma Lus di Trafiko. De Antilliaanen in Amsterdam hebben zich ook niet laten kennen en hebben met de oprichting van het Amsterdams Antilliaans Beraad hun betrokkenheid bij het project 'Ban Kombersá' in de deelgemeente Zuid-Oost weten af te dwingen. Onlangs nam een vijftigtal personen deel aan een eerste voorbereidingsconferentie.

Lom-overleg

Een van de hoofdtaken van OCaN is deelnemen aan het formeel overleg van de zeven samenwerkingsverbanden met vertegenwoordigers van de Nederlandse regering, onder

Kerngroep Antilliaanse Beraad van Rotterdam.

radio Nos Rais. Verder vond op zaterdag 7 april de conferentie Diverse ZorgEn (om) Arbeid en Dagindeling te Utrecht plaats, georganiseerd door OCaN, het Surinaams Inspraakorgaan, het

brede Beraad worden voorgelegd. Intussen heeft het Beraad een eerste onderhoud gehad met de verantwoordelijke wethouder Meijer en is mevrouw Karoll Kock benoemd

voorzitterschap van minister Van Boxtel. Op 23 april vond er zo'n overleg plaats met als voornaamste agendapunt het vervolgbeleid van de CRIEM-projecten (criminaliteit in relatie

tot etnische minderheden). Basis van het overleg vormde het evaluatierapport van de commissie Bandell en de concept-regeringsreactie daarop. Een van de belangrijkste bevindingen van de evaluatie was de geringe betrokkenheid van de doelgroepen bij de zeven pilot-projecten.

In het voorbereidend ambtelijk overleg van 19 april en het formeel overleg van 23 april hebben de samenwerkingsverbanden te kennen gegeven onder bepaalde randvoorwaarden te kunnen instemmen met de concept-regeringsreactie. Een aantal van die randvoorwaarden zijn:

- het accent moet liggen op jongeren in de naschoolse fase die dreigen af te glijden of al in de criminaliteit zijn beland;
- gemeenten dienen in hun plan van aanpak aan te geven hoe het beleid zich verhoudt tot het bestaand beleid (reclassering, beleid Antillengemeenten, etc);
- de geselecteerde gemeenten moeten bereid zijn om met de buurgemeenten expertise uit te wisselen en in deze de rol van centrumgemeente te vervullen;
- condities dienen geschapen te worden zodat de ketenbenadering kans van slagen heeft, bijvoorbeeld woonruimte aanbieden aan jongeren die een traject volgen;
- gemeenten dienen in een vroeg stadium minderheden bij het beleid te betrekken en hun initiatieven dienen opgenomen te worden in de plannen van aanpak.
- gemeenten dienen een centraal aanspreekpunt te realiseren voor de cliënten;
- gemeenten dienen met instellingen afspraken te maken over interculturalisatie van het beleid (methodiek,

personeel, bestuur, etc.)

- minderheden dienen bij het registratiekwesties betrokken te zijn.

Voor het LOM-overleg van 22 mei stonden het 'oudkomersbeleid' en het toekomstige 'doelgroepenbeleid' geagendeerd. Op de oudkomersnotitie is schriftelijk gereageerd; een verslag van hetgeen aan de orde is gesteld met betrekking tot het 'doelgroepenbeleid' vindt u elders in deze nieuwsbrief. Met betrekking tot het oudkomersbeleid stelt OCaN voor om een onorthodoxe aanpak te ontwikkelen. Motiverende en bindende activiteiten dienen te worden aangeboden, waarbij de eigen taal als vertrekpunt dient. Voorlichting over inburgering moet beter op de doelgroep worden afgestemd en moet zoveel mogelijk mondeling geschieden, rekening houdend met het (functioneel) analfabetisme van sommige oudkomers. Veel oudkomers zouden eerst een motivering- en activerings-traject moeten doorlopen, voordat zij aan een taal en werk of opvoedingsondersteunend traject deel kunnen nemen. Dit gaat met name op voor vrouwen. Ook hierbij geldt dat aan randvoorwaarden zoals kinderopvang voldaan moet zijn. Voor werkloze oudkomers is het van belang dat zij naast de opleiding direct werkervaring op kunnen doen. Op deze manier kunnen ze direct het geleerde toepassen. Participatie van het bedrijfsleven is hierbij nodig.

Taskforce Ouderen

Minister Vermeend van Sociale Zaken en Werkgelegenheid heeft een 'Taskforce Ouderen' opgericht met als taak de inschakeling van ouderen op de arbeidsmarkt te stimuleren. OCaN, samen met de andere

samenwerkingsverbanden, heeft in een brief aan Vermeend met verbazing en teleurstelling geconstateerd dat de samenstelling van de taskforce niet voldoet aan het streven van het Kabinet om meer leden vanuit de etnische minderheidsgroepen te benoemen in bestuurlijk en politiek Nederland. Dit ondanks het feit dat de samenwerkingsverbanden het Kabinet meerdere malen hebben aangeboden kwalitatieve kandidaten vanuit de sfeer van de minderheidsgroepen voor te dragen bij de samenstelling van bestuurscolleges in alle sectoren van het (rijks)beleid. Dringend wordt de minister verzocht om na te gaan hoe de belangen van de ouderen uit de etnische minderheidsgroepen, met name de 55/65-plus-sers, binnen de taskforce op een meer resultaatgerichte wijze behartigd kunnen worden.

Brief aan Raad van Bestuur Arbeidsvoorziening

Antilliaanse en Arubaanse nieuwkomers komen naar Nederland binnen de kaders van het koninkrijksverband. Momenteel gaat de inschrijftijd voor onze mensen pas in bij aanmelding bij het arbeidsbureau na aankomst in Nederland. Een gedeelte van onze nieuwkomers hebben een werkloosheidsduur opgebouwd op een van onze eilanden. Bij de inschrijving in Nederland beginnen zij echter weer bij nul, waardoor de periode van werkloosheid zonder specifieke maatregelen wordt vergroot. OCaN stelt in een brief aan de voorzitter van de Raad van Bestuur Arbeidsvoorziening voor om de inschrijftijd van Antillianen en Arubanen bij Arbeidszorg op de Antillen en Aruba mee te laten wegen bij arbeidsbemiddeling in Nederland. Er bestaan reeds

convenanten tussen de drie delen van het koninkrijk over de koppeling van bestanden. OCaN heeft in het recente verleden in briefwisselingen en persoonlijk contact met minister van Boxtel reeds gewezen op deze mogelijkheid om de weg naar de arbeidsmarkt voor onze doelgroepen gemakkelijker te maken.

Voogdijregeling

Aan de Vaste kamercommissie van Nederlands-Antilliaanse en Arubaanse Zaken stuurde OCaN een schriftelijke reactie waarin vermeld werd dat OCaN zich grotendeels kan vinden in de regeringsreactie op het evaluatierapport en in de inmiddels gemaakte afspraken naar aanleiding van dit onderzoek. Wel betreurt OCaN het feit dat de

regering de aanbeveling om financiële middelen beschikbaar te stellen voor de uitvoering van de regeling, niet heeft willen overnemen. De Voogdijraden op alle eilanden worden immers geconfronteerd met kortingen op hun budget. Nagegaan dient te worden of de Voogdijraden in de huidige situatie voldoende zijn toegerust om hun taken in het kader van de voogdijregeling naar behoren te vervullen.

In haar reactie voert OCaN verder aan dat de informatievoorziening niet alleen op de Nederlandse Antillen, maar ook in Nederland verbeterd dient te worden. Dit kan o.a. door informatiemateriaal te verspreiden via de Antilliaanse en Arubaanse organisaties en media. Ook pleit OCaN voor betrokkenheid van Antilliaanse en Arubaanse orga-

nisaties in Nederland bij de uitvoering van de voogdijregeling en bij het opstellen van informatiemateriaal door de Raden van Kinderbescherming. De informatie zou in het Papiamento en Engels beschikbaar moeten zijn (en mogelijk ook in het Spaans) en zou duidelijk moeten aangeven welke instantie belast is met het verlenen van hulp aan de beoogde voogden bij het opstellen en indienen van het verzoek tot (tijdelijke) voogdij bij de kantonrechter. Speciale aandacht wordt bepleit voor de minderjarige uit onder meer de Dominicaanse Republiek, Haiti en Colombia die de Nederlandse nationaliteit heeft verkregen door het huwelijk van hun ouder met een Antilliaan en die in hun geboorteland nog nooit hebben gehoord van de voogdijregeling.

BIJDRAGEREGELING ANTILLEN GEMEENTEN

Momenteel wonen er circa 116.000 Antillianen en Arubanen in Nederland. Volgens onderzoek is meer dan 60 procent hiervan jonger dan 29 jaar. Als de media in Nederland zich op Antillianen richten, is dat meestal op probleemjongeren. En vooral dat gedeelte dat zich profileert met onoorbare zaken. Deze jongeren worden als een last voor de samenleving en zichzelf beschouwd. Jeugdcriminaliteit en het onnodig plegen van geweld door deze jongeren tijdens overvallen, is een vraagstuk dat de gemoederen in een aantal Nederlandse gemeenten in de laatste tien jaren heeft bezig gehouden. De politiek is de zaak serieuzer gaan nemen vanaf ongeveer 1993. Inmiddels zijn her en der diverse projecten en recentelijk programma's ontwikkeld voor de opvang, begeleiding en scholing van Antilliaanse en Arubaanse jongeren.

In 1998 heeft een aantal grote en middengrote Nederlandse gemeenten die te kampen hebben met de jongerenproblematiek hun sores onder de aandacht van het kabinet gebracht. Deze gemeenten gingen verder onder de gelegenheidstitel Antillengemeenten. Het zijn: Amsterdam, Den Haag, Den Helder, Dordrecht, Groningen, Rotterdam en Nijmegen. Trouwens, dit zijn steden waarin een aanzienlijk aantal van de circa 116.000 Antillianen en Arubanen zijn geconcentreerd. De Antillengemeenten kunnen zich thans verheugen op financiële middelen van het kabinet om te

assisteren in de verbetering van de positie van de Antilliaanse probleemjongeren binnen hun stadsgrenzen. Via de Minister van Grote Steden- en Integratiebeleid, Rogier van Boxtel, is een totaalbedrag van fl. 24 miljoen aan deze gemeenten beschikbaar gesteld. Maar zij krijgen dat geld niet zomaar. Zij moeten zich wel degelijk in het belang van deze jongeren inspannen en zich jaarlijks verantwoorden aan het kabinet. Het bedrag van fl. 24 miljoen / € 10.890.725 is voor een periode van vier jaar en moet besteed worden aan projecten in de zeven gemeenten. Om in aanmerking te

komen voor een jaarlijks bedrag van deze rijkssubsidie zijn er voorwaarden door het kabinet gesteld. Het gemeentelijk bestuur van deze zeven gemeenten dient een meerjarig plan van aanpak bij het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties in te dienen vóór 1 juni 2001. Het plan van aanpak wordt op de volgende elementen getoetst:

- het aantal probleemjongeren waar het plan zich op richt;
 - een gedegen probleemanalyse waarin staat aangegeven wat de urgente knelpunten zijn en hoe ze kunnen worden opgelost;
 - de aanpak dient integraal onderdeel uit te maken van het structurele beleid van de gemeente;
 - de Antilliaanse gemeenschap dient nauw betrokken te zijn bij de plannen;
 - het plan dient concrete en kwantificeerbare doelstellingen te bevatten waarin exact wordt aangegeven wat de gemeente wil bereiken en wanneer;
 - het plan dient een financiële onderbouwing te bevatten met daarin een overzicht van de beschikbare middelen van de zijde van de gemeente en van de inzet van deze rijksbijdrage.
- Het kabinet heeft voorts geëist dat de gemeenten een nulmeting verrichten en zich daaraan committeren. Dit zal vervolgens als leidraad dienen voor

hun jaarlijkse rapportage aan het Rijk. De nulmeting is recentelijk uitgevoerd. Het Rijk verwacht dat in de rapportages zal komen te staan, de hoeveelheid probleemjongeren die bereikt is met de maatregelen, het aantal jongeren dat in een traject is geplaatst, de resultaten van die trajecten en over het aantal jongeren dat gaandeweg het traject is uitgevallen. De gemeente Rotterdam die de grootste groep Antilliaanse probleemjongeren binnen haar stadsgrenzen heeft, komt in aanmerking voor een bedrag van fl. 5.270.000 voor de uitvoering van het programma Lus di Trafiko (Verkeerslicht). Dat is trouwens het grootste bedrag dat vergeven wordt. Het kleinste bedrag fl. 2.050.000 gaat naar de gemeente Nijmegen voor de uitvoering van het project Trabou Tin (Er is werk).

Door de jaren heen was een veel gehoord verhaal binnen diverse gemeenten het ontbreken van financiële middelen om iets fundamenteel te ondernemen voor Antilliaanse probleemjongeren op het terrein van opvang, begeleiding en scholing. Wij zijn met zijn allen in het stadium beland waarin strategie, beleid en concrete actie vereist zijn. En ook zijn we het met z'n allen eens dat als het tij verloopt, men de bakens moet verzetten.

Artwell Cain

INTRODUKSHON DI E EURO

Ku anunsionan publisitario riba radio i televishon industrianan i komersionan i e personanan partikular ta wordu prepará riba e yegada di e unidat monetario europeo: e euro. Por fin e ta bai tuma lugá aki seis luna tòg. E florin netamente ulandes ta disparsé komo medio di pago legal i e euro ta bin den su lugá. Hopi kos ta kambia tanto pa e industrianan i komersionan komo pa e persona partikular. E introdukshon di e euro no ta eksklusivamente un kestión europeo. Den e otro paisnan di mundo e institushonnan finansiero mester wordu informá tokante e karakteristikanan di e aparensia i e outentisidat di e monedanan euro i e plaka di papel, i nan tin ku adaptá nan sistemanan. Sin embargo, no ta solamente e turista (Rubiano òf Antiano) ku ta bin Europa ku fakansi, pero tambe e personanan ku tin inkapasidat visual òf ku ta siegu, mester ta na altura di e moneda nobo Tur hende mester kustumbrá ku e klase di moneda nobo. E balor di e euro den Union Europeo ta fihá : 1 € = f2,20371. Pa motibu ku e florin arubiano i e florin antiano ta konektá ku e dollar merikano, e euro lo sigui fluktua den nos unidatnan monetario.

E-day

Riba 1 di yanüari 2002 - tambe yamá "E-day" - e euro komo medio di pago legal ta ser tresé

den sirkulashon den diesdos (Bèlgika, Alemania, Finlandia, Fransha, Gresia, Irlanda, Italia, Luksemburgo, Ulanda, Austria,

Portugal i Spaña) di e diesinku estadonan miembro di e Unidat Europeo. Dinamarca, Reino Uní i Suesia a disidí di no partisipá na

e Unidat Monetario i Ekonómiko (EMU) na e momento aki.

Pa e introdukshon komploto den e diesdos pasinan-EMU ta konta un periodo di seis luna (1 di yanüari te ku 1 di yüli 2002). Kompará ku e otro paisnan-euro Ulanda a skohe pa e periodo di kambio mas kortiku. E kambio monetario mester ta finalisá na Ulanda den 27 dia. (1 yanüari te ku 28 yanüari). Den e periodo aki ta usa e florin i e euro komo medio di pago legal banda di otro (periodo dóbél) Ku esei e konvershon di e euro a finalisá.

Konsekuensianan huridiko

E base huridiko pa e introdukshon di e euro ta ser formá pa e tratado di Maastricht i dos ordenansanan europeo. E ordenansanan aki ta regla asuntonan manera konvershon, adaptashon di sumanan pa por dividi nan ku mas fasilidat i kontinuidat di kontratonan.

E regla ku ta den e ordenansa aki tokante kontinuashon di kontrato ta nifiká ku e introdukshon di e euro no lo tin òf no lo por tin un modifikashon di e contenido di e kontrato komo konsekuensia; i e ta válido si e kontrato a ser formulá bou di e derecho di un di e paisnan-euro (por ehèmpel derecho ulandes). Si riba e kontrato aki e derecho di un pais ku no ta partisipá na e EMU, por ehèmpel merikano òf hapones ta aplikabel, e introdukshon di e euro por tin komo konsekuensia e dispensashon di e obligashonnan òf ku un di e

partidonan por haña e derecho di un banda so di modifiká e kontrato òf di finalisá. Inklushon den e kontrato di un klausula di kontinuashon, ku ta ekskluí un apelashon di finalisashon òf adaptashon di e kontrato pa motibu di e introdukshon di e euro, ta bal la pena.

Tambe sentensianan di hues ta keda intakto despues di e introdukshon di e moneda nobo.

Prosesonan di komersio ku ta “euro-sensibel”

E introdukshon di e euro tin konsekuensianan pa un kantidat di aktividatnan di komersio

manera e adaptashon di software pa sistemanan di boekhouding, kuantanan di balansa i resultado, maneho finansiero, e atministrashon di likides, fluho di plaka i kuantanan anual, imprenta di komersio i formulashon; e tenementu di listanan di preis dóbél i di un atministrashon dóbél durante e periodo ku ta uza e dos monedanan banda di otro; adaptashon di mashinnan outomátiko di sigaría, di kòfi i di karchi pa trein, aparatonan di pin i di chip, mashinnan di parker, mashinnan ku ta preis kartanan, e pakete di medianan di siñamentu na skol; kabiamentu di e balansanan na kaha, e trainmentu di e personal (di tiendanan) riba e yegada di e euro, e transformashon di sumanan den kontratonan di trabou, e eskala di salarionan, e akuerdonan kolektivo di trabou i areglonan di penshon den euro,

i e eurocheque ku ta dispersé definitivamente. E karchi di giro blou konosí ta dispersé i for di 1 di desèmber 2001 ta bin un euro-karchi di giro hel. Komo ultimo e (euro) sen ta bin bek, di moda ku bo por paga presis ku sen largá..

Balor i koló di e euro

E serie nobo di plaka di papel di euro ta bin den sirkulashon for di 1 di yanüari 2001 den plaka di papel di 5 (shinishi), 10 (korá), 20 (blou), 50 (oraño)100 (berde) 200 (hel) i 500 (lila) euro.

Tur e monedanan di euro (di 1, 2, 5, 10 i 50 sen di euro i di 1 i 2 euro) tin un banda europeo i un banda nashonal. E banda nashonal di e moneda di euro ta varia den kada pais. Es desir di kada moneda tin diesdos variante ku ta válido den tur e teritorio di euro. Riba e banda nashonal di e monedanan euro ulandes tin e imagen di la reina Beatrix i e moneda ulandes di 2 euro tin e teksto riba su rant « God zij met ons ».

Kronología

Pa finalisá un resumen kronológiko di e senario di kambio di e medio di pago legal. Oktober 2001 ; simannan di spar. Yamamentu na un i tur pa pone tur e plaka di spar, e dos plakanan, depchinan, dies plaka, florin i dos sinkuantanan riba kuantanan di spar riba banko. 17 di desèmber 2001: Tur residentenan di Ulanda di seis aña pariba por bai buska por nada ku un bon ku nan ta haña na kas kuminsamentu di

desèmber, un 'eurokit' na banko òf postkantoor. Fin di desèmber: distribushon di e monedanan di euro ku a wordu reservá na tiendanan i e bankomatikonan ta duna e plaka di papel ku poko baló. 1 di yanüari 2001: euro ta e medio di pago legal (E-day), bankomatikonan ta duna solamente euro den plaka di papel di poko baló (plaka di papel di € 5 i €10), ku eksepsjon di transporte públiko e konsumidó por paga den tiendanan ku florin, pero e sen ku e ta haña bek mester ta euro. Transformashon outomátiko di

tur e sen ku ta riba kuentanan di banko i di giro pa euro. 28 di yanüari di 2002; e florin no ta un medio di pago legal mas. E tiendanan no ta akseptá florinnan mas. Riba 2 di februari 2002 tin un emishon di un moneda di euro espesial na honor di e kasamentu di prinsipe heredero Willem-Alexander ku su komprometida Máxima Zorreguieta. Te ku 1 di aprel 2002, deposito sin gasto di monedanan i plaka di papel di florin riba bo mes kuenta di banko. Te ku yanüari 2003: bankonan ta

kambia monedanan i plaka di papel di florin. Tene kuenta ku gastonan di provishon. Te ku 1 di yanüari 2007: kambio di monedanan di florin pa euro sin gasto na De Nederlandse Bank. Te ku 1 de yanüari 2032: kambio di plaka di papel di florin pa euro na De Nederlandse Bank. Nan a sinta pensa na Brussel tokante e pesadia ekonómiko, polítiko i hurídiko si e union monetario (EMU) yega di kai na awa?

Robert van der Hansz

Ingezonden - Remetido

REMIGRATIEPROJECT VOOR ANTILLIANEN

Onlangs meldde het Antilliaanse dagblad "Amigoe" dat binnenkort een remigratieproject van start gaat voor in Nederland woonachtige Antillianen die terug willen om op een van de eilanden van de Nederlandse Antillen te wonen en te werken. Via een vacaturebank zullen op Internet beschikbare banen in de Antillen worden aangeboden. Antillianen die vervolgens een betrekking op een van de eilanden hebben gevonden, maar de kosten zelf niet kunnen dekken, zullen financiële steun krijgen van de Nederlandse overheid. Het gaat hier om de overtocht- en transportkosten van huisraad. Voor de uitvoering van de regeling zal de Sociale Verzekeringsbank (SVB) zorgdragen. Het project zal een looptijd hebben van drie jaar. Het een en ander kan men terugvinden in de nota Migratie Antilliaanse Jongeren die minister Roger van Boxtel van Grote Steden- en Integratiebeleid in april jl. presenteerde. Tot zover het bericht in de "Amigoe". Onwillekeurig moest ik denken aan eerdere remigratieprojecten waarbij een groot aantal in Nederland woonachtige Antillianen de wens en de hoop - die in het achterhoofd van het overgrote deel van Caribische Nederlanders die in Nederland leeft - in vervulling zou gaan. Terugkeren naar hun geliefde geboortegrond. Door de gebrekkige opzet en de klungelige uitvoering van het remigratieproject aan het begin van de jaren tachtig mislukte deze, wellicht goed bedoelde, onderneming. Er zou op grote schaal misbruik zijn gemaakt van de voorzieningen en veel mensen die gebruikten de regeling om op kosten van Nederland een lange betaalde vakantie onder de Caribisch zon te houden. Althans dit was de versie van de Nederlandse instanties die met het mislukte project waren belast. Enkele jaren later was het de met veel

tam-tam aangekondigde "Futuro Laboral" organisatie, die werkloze maar gekwalificeerde Antillianen aan een baan op de Antillen zou helpen. Doordat de Nederlandse overheid om redenen die hier niet ter zake zijn het project had stopgezet, werd het duidelijk dat wederom door een verkeerde aanpak de hoop van velen de grond werd ingeboord. De twee door mij aangehaalde voorbeelden werden in Nederland bedacht, ontwikkeld en uitgevoerd. Het huidige project is, naar zeggen van minister Van Boxtel, samen met de Antilliaanse overheid in voorbereiding genomen. Het bevreemdt mij dat noch in Nederland noch op de Antillen wordt ingezien en beseft dat een minuscuul deel van de mensen die terug willen en niet kunnen, van deze nieuwe voorziening gebruik kan maken. Men moet namelijk eerst een baan vinden voordat men in aanmerking voor enige steun komt. Terwijl in de afgelopen twee jaar honderden geschoolde Antillianen de grote stap nemen om weg te gaan van hun geliefde eilanden, wil men door een project, dat meer lijkt op een P.R. stunt, mensen naar de Antillen loodsen. In de tussentijd is door het bekendmaken van het Remigratieproject bij heel veel Antillianen die geen schijn van kans maken om aan een baan te komen de valse hoop gewekt dat de dag van terugkeer naar hun eigen "Dushi tera" eindelijk is aangebroken. Waarschijnlijk weer goed bedoeld, maar o zo kortzichtig.

Ronnie Martina

UITWIJZING VAN ANTILLIANEN?

Onlangs werd in de Tweede Kamer het idee gelanceerd om criminele Antillianen naar Curaçao te deporteren. Een dergelijk wetsvoorstel, althans de uitvoering daarvan, kan als een nationale regel worden gekwalificeerd. Als zodanig valt het niet onder en is evenmin strijdig aan het Internationaal Recht. Tenzij de nationale regel indruist tegen de Rechten van de Mens of is een aantasting van de rechten van het individu. In de VS kent men ook een dergelijke wet.

In het Nederlands Recht wordt een onderscheid gemaakt tussen deporteren, uitwijzing, uitlevering als rechtsfiguren. In het geval van uitlevering, dit is iets anders dan deportatie; is het de Staat waar het strafrechtelijk of politiek delict is gepleegd, die om uitlevering vraagt. In casu van deportatie/uitwijzing kan dit alleen gebeuren als het een vreemdeling betreft die (a) ongewenst is en (b) dit ter handhaving van de openbare orde en veiligheid geschiedt. Ten overvloede: uitsluitend vreemdelingen, vluchtelingen of illegalen kunnen worden gedeporteerd. In dit verband zijn Arubanen en Antillianen niet als vreemdeling, vluchteling of illegaal te beschouwen.

Onze landgenoten bezitten allen de Nederlandse nationaliteit en een Nederlands paspoort. Echter, ze zijn geboren in het Caraïbische gedeelte van het Koninkrijk der Nederlanden. De pregnante vraag in deze is of men zich om die reden hierop beroept, met als gevolg ze toch nog uitgewezen kunnen worden. Een tweede vraag die hierbij voor de hand ligt: of deze wet ook geldt voor de Italianen, Fransen en andere Europese burgers. Daarop is het antwoord Nee. Want bij de ondertekening van het Verdrag van Maastricht (1992) is een onderscheid gemaakt tussen drie categorieën EU-burgers: (1) Nederlandse onderdanen; (2) Europese onderdanen en (3) Derde-land burgers (iedereen die buiten de EU is geboren).

Arubanen en Antillianen zijn behalve ingezetenen ook onderdanen van het Koninkrijk, waarbij het grondgebied zowel in Europa als in het Caraïbisch gebied als Nederlands territorium wordt beschouwd. Met andere woorden, onze landgenoten –als zijnde rijksgenoten– vallen onder categorie 1, terwijl dat niet geldt voor andere allochtone groepen die niet de Nederlandse nationaliteit bezitten. Terwijl Aruba en de Nederlandse Antillen hun toelatingsbeleid middels een wijziging van de Landsverordening Toelating en Uitzetting hebben verruimd, worden de Caraïbische rijksgenoten met uitzetting bedreigd. Indien de Minister dan wel het Parlement blijft vasthouden aan de totstandkoming van een dergelijke wet, dan impliceert deze een ongelijke behandeling t.a.v. de eigen onderdanen en een aantasting van de individuele rechten. Het valt te betwijfelen of überhaupt zo'n wetsvoorstel behalve het daglicht zal zien ook nog verdedigbaar is.

Quito Nicolaas

(NB: Dit onderwerp is bij de regering en het parlement zeer actueel. OCaN-Info heeft in vorige edities ruim aandacht hieraan besteed. Wellicht zal bij het verschijnen van deze editie regering en parlement zich hierover hebben uitgesproken. Redactie)

OVERLEGSTRUCTUUR OP DE HELLING

Bij het opstellen van de nota over de doelgroepen van het integratiebeleid blijkt, zo deelt minister Rogier van Boxtel van Grote Steden- en Integratiebeleid mee aan de samenwerkingsverbanden, dat dit niet een op zichzelf staand thema is. Ontwikkelingen als de veranderde samenstelling van de etnische populatie, de binnenkomst van nieuwe etnische groepen, het verloop van het integratieproces van de verschillende groepen, de invoering van de nieuwe Vreemdelingenwet, het proces van interculturalisatie, de migratiedruk op de landen van Europa, het beleid dat in EU-verband wordt ontwikkeld, grijpen op elkaar in. De nota is in concept gereed, maar de minister wil nadere informatie verzamelen over het huidige functioneren van het Landelijk Overlegstructuur Minderheden (LOM) en over overlegmodellen voor de toekomst, alvorens te beslissen. Daarom zal de minister op korte termijn een onderzoek laten instellen naar het functioneren van het LOM in zijn huidige vormgeving en naar de verschillende opties die mogelijk zijn ter verbetering van het overleg tussen overheid en etnische groepen. OCaN heeft geen inzage gekregen in de concept-nota, maar in de briefwisseling met het ministerie en een gesprek met de minister heeft OCaN (en de andere samenwerkingsverbanden) een indruk gekregen waar de minister in grote lijnen naar toe wil.

Minister van Boxtel

Van doelgroepgericht naar probleemgericht

Het beleid van de regering, gericht op de achterstand en achterstelling bij de etnische minderheden, heeft sinds het Minderhedenbeleid in 1983 verschillende fasen doorlopen. De huidige denktrant bij het ministerie is dat dit uitgangspunt te eenzijdig en grofmazig is. Het beleid dient zich te verbreden van een specifieke doelgroepenfocus naar een generiek samenlevingsvraagstuk. Integratie moet gaan om een maatgerichte aanpak op problemen die zich voordoen bij samenlevingsvraagstukken, en kansen die daar kunnen worden genomen. Deze probleemgerichte benadering onderscheidt zich niet naar etnische groepen, maar naar segmenten van de samenleving die speciale aandacht behoeven. Etnische groepen of delen daarvan kunnen daar onderdeel van zijn.

Nieuwe etnische groepen

Het ITS-rapport 'Nieuwe etnische groepen in Nederland' geeft een beeld van de integratiepositie van Vietnamezen, Somaliërs, Afghanen, Iraniërs, Ethiopiërs en Eritreeërs. De Chinese etnische groep vraagt om toelating tot het LOM. De nota van minister van Boxtel zal tevens een reactie zijn op dit rapport. Het kabinet zal op basis van de onderzoeksanalyses van het ITS met een standpunt komen over de vraag op welke terreinen het onderzoek aanleiding geeft tot gespecificeerd beleid.

Overleg

Het ministerie meent dat een verandering naar 'probleemgerichte' benadering niet betekent dat etnische minderheden 'weggeschreven' zullen worden. Het is en blijft nodig de etnische groepen te 'volgen.' Dit om te kunnen toetsen of etnische groepen naar evenredigheid baat hebben bij het algemeen beleid. Dit 'volgen' kan zijn door bijvoorbeeld monitoring, kwalitatief onderzoek en *advies/overleg*. Andere modellen waar het ministerie aan denkt zijn: een flexibel overleg dat varieert naar onderwerp en/of etnische groep, en een overlegforum dat niet op etnische herkomst is gebaseerd maar op deskundigheid over integratieprocessen. (een tweede FORUM?)

Toekomst inspraak onzeker

Minister van Boxtel toont diepte door meer informatie te willen, alvorens besluiten te nemen over de voorstellen in het concept. Deze zullen, zoals in

het bovenstaande kan worden geconcludeerd, ingrijpend zijn. Wellicht kan de minister niet geheel overzien wat de gevolgen zullen zijn voor de inspraakstructuur. OCaN ziet de veranderingen met gemengde gevoelens tegemoet. Uiteraard hebben wij er geen enkele moeite mee als ook andere etnische minderheidsgroepen worden betrokken bij het integratiebeleid van de regering. Zij zullen dit ongetwijfeld nodig hebben. Wij juichen dit toe. Maar andere veranderingen waaraan gedacht wordt baren ons zorgen. De ervaringen uit het verleden zijn dat wijzigingen in het beleid ten aanzien van de etnische minderheden meestal ook een beknotting inhouden van de mogelijkheden of in de inspraak op landelijk niveau of in de directe betrokkenheid van het welzijn van onze groep. De afbouw van de eerstelijns- en de categoriale voorzieningen in de tachtiger jaren bijvoorbeeld. Verder, de afbouw van de derde-lijnssteunfuncties met als vervanger het 'grijze' FORUM. In een eerdere editie heeft OCaN reeds naar voren gebracht dat de stichting FORUM verdienstelijk werk levert, maar dat er maar weinig Caribische Nederlanders zich mee kunnen identificeren. Ook de inspraak heeft een veertje moeten laten bij de afbouw van de adviesorganen (Woestijnwet) en de invoering van

de WOM. OCaN verloor zijn mogelijkheid om als adviserend orgaan de belangen van de doelgroep te blijven behartigen en behield enkel de overlegfunctie. Ook de verplichting van de coördinerende minister om (tijdig) de samenwerkingsverbanden op de hoogte te stellen van nieuw beleid verviel. Zeer bezorgd is OCaN over de mogelijkheid dat met een eventuele invoering van de probleemgerichte benadering de vooraf overlegfunctie

Inspraak heeft reeds veertjes moeten laten

verdwijnt en dat de samenwerkingsverbanden de functie krijgen om enkel achteraf te melden hoe het integratiebeleid uitpakt. Of nog een schepje bovenop: de oprichting van een 'overlegforum'. (zie boven bij 'inspraak') Waar blijft dan het overleg met de achterban? Speelt dan wat er leeft onder onze doelgroepen niet meer mee? OCaN zal de ontwikkelingen in deze nauwgezet blijven volgen en onze lezers inlichten. Reacties zijn welkom.

Jacques Hermelijn

Vrouwen en mannen uit etnische minderheidsgroepen.

ZORG, ARBEID EN DAGINDELING

In haar toespraak heeft staatssecretaris Verstand van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (Emancipatiebeleid) aangegeven dat het de overheid er niet alleen om gaat dat vrouwen economisch onafhankelijk zijn, maar dat werk wordt gezien als een belangrijk middel om deel te nemen aan de samenleving. "Als je werkt, begrijp je meer van de omgeving, van de cultuur waarin je leeft en van de dingen waar je kinderen mee bezig zijn", aldus Verstand op 7 april jl. in Utrecht op een conferentie georganiseerd door OCaN tezamen met drie andere samenwerkingsverbanden onder de naam 'Diverse ZorgEN (om) Arbeid en Dagindeling'. Doel van deze middag was om informatie uit te wisselen omtrent de ontwikkelingen ten aanzien van de regulering van de verdeling van arbeid en zorgtaken, het komen tot een inventarisatie van sociaal-economische problemen en mogelijkheden op het gebied van arbeid, zorg en dagindeling, het achterhalen van de specifieke problemen bij het combineren van benoemde activiteiten en het stimuleren van maatschappelijke en politieke participatie bij de achterban, o.a. door meer bekendheid te geven aan ontwikkelingen op het terrein van arbeid en zorg.

Multicultureel perspectief

De inrichting van arbeid is meer dan ooit een belangrijk agendapunt geworden in een tijd waarin de economie niet zonder de

participatie van vrouwen kan. De deelname van vrouwen aan de arbeidsmarkt is gegroeid. We zien echter ook dat op die vrouwen een extra druk komt te

staan omdat zij hun gezinstaken moeten blijven vervullen en moeten voldoen aan eisen die vanuit het werk aan hen worden gesteld. Dit is vaak nog werk dat

gestructureerd is op basis van arbeidspatronen van mannen. Niet alleen vrouwen maar ook mannen worden op deze manier

Staatssecretaris Emancipatiebeleid, A. Verstand

belemmerd. Op de conferentie hebben mannen en vrouwen uit minderheidsgroepen dit thema vanuit een multicultureel perspectief bekeken. Via paneldiscussie en in workshops zijn een aantal onderwerpen aan de orde geweest. De keuze voor een bepaalde combinatie van arbeid en zorg wordt gemaakt op basis van opvattingen over o.a. ont-plooiing en zelfredzaamheid. Men was het er snel over eens dat alleenstaande ouders slechts de keus hebben de zorg uit te besteden wanneer ze ook deel willen uitmaken van het arbeidsproces.

Er wordt gesteld dat er een groeiend aantal alleenstaande ouders is. Bovendien is er een toenemende tweedeling tussen gezinnen waar beide ouders werken en gezinnen waar geen enkele ouder, om wat voor reden dan ook, werkt. Belangrijk daarbij is te voorkomen dat mensen permanent afhankelijk en in armoede blijven leven.

Wanneer je kijkt naar de situatie van Surinaamse en Antilliaanse vrouwen, dan merk je dat een groot percentage alleenstaande ouder is en tegelijkertijd arbeid verricht. De vraag is echter hoe zij hun zorg uitbesteden en die kunnen betalen. Voor een deel van deze vrouwen, die soms in de lage inkomensgroep zit, zijn er financiële belemmeringen om zorg uit te besteden en men kiest soms noodgedwongen niet altijd voor optimale oplossingen. Voorgesteld wordt een extra toeslag voor die vrouwen die, door het ontbreken van een partner, alleen staan voor de zorgverantwoordelijkheid van kinderen.

Welke zijn de obstakels die de participatie van vrouwen uit de minderheidsgroepen in de arbeidsmarkt in de weg staan? En hoe kan je als vrouw deelnemen aan het arbeidsproces, vrijgesteld zijn van huishoudelijke taken en de zorg om kinderen of ouders, en na werk het thuisfront toch 'quality time' geven? Wil de overheid de maatschappelijke participatie van vrouwen uit minderheidsgroepen bevorderen dan zal het,

is een vervolg op een rapport van het Sociaal Cultureel Planbureau uit 1999, waaruit gebleken is dat de arbeidsdeelname van vrouwen uit etnische minderheidsgroepen weliswaar sterk gestegen is maar dat er nog steeds een groot verschil bestaat ten opzichte van autochtone vrouwen. Toen reeds is er een aantal voorstellen gedaan ter verbetering van de afstemming van werktijden met o.a. openingstijden van school en kinderdagverblijven. Begin volgend jaar zal de commissie verslag doen van haar bevindingen en aanbevelingen, maar nu al lopen er in Nederland zeker 100 experimenten gericht op het vergemakkelijken van de combinatie arbeid en zorg, zo meldt Verstand.

Vruchtbare discussie

De aanwezigen waren het met elkaar eens dat om een geëmancipeerde samenleving te kunnen creëren er een aantal zaken fundamenteel moeten veranderen. De verantwoordelijkheid voor zorgtaken zal gelijk verdeeld moeten worden. De overheid zal moeten afstappen van het nemen van twee-oudergezinnen

Maatschappelijk debat over zorg en arbeid is van essentieel belang

naast het streven naar grotere arbeidsparticipatie ook zorg moeten dragen voor de beschikking over kansen en keuzes.

Onderzoek

Een commissie is gevraagd na te gaan op welke dilemma's vrouwen uit minderheidsgroepen stuiten, wat de specifieke behoeftes zijn en wat mogelijke oplossingen zijn. Dit onderzoek

als referentiekader. Zaken zoals ouderschapsverlof of loopbaanonderbreking kosten een werknemer geld en zijn voor een alleenstaande ouder praktisch niet op te brengen. Een aantal aanwezigen constateerden dat het combineren van zorg en arbeid op dit moment in de praktijk voor veel vrouwen tot een dubbele belasting leidt. Hier is ook een onderscheid te zien

tussen in deeltijd werkende en fulltime werkende vrouwen. Geconcludeerd wordt dat de

over bovenstaande kwesties onontbeerlijk is. Geconstateerd wordt dat in de combinatie zorg

thans ingevuld als verlof voor de zorg voor een kind of partner. Vrouwen uit de minderheids-

Een bont gezelschap woonde de conferentie bij.

keuze om in deeltijd te werken om de zorgverantwoordelijkheden thuis toch nog op te kunnen vangen, uiteindelijk leidt tot een bestendiging van de traditionele, seksegebonden taakverdeling. Vrouwen worden aan de andere kant wel steeds onafhankelijker en zijn in staat een eigen netwerk te vormen, zo zijn de bevindingen. Aanwezige vrouwen stelden aan de orde dat er ook voor mannen een ander werknemersprofiel moet komen om op die manier tot een nieuwe verdeling van arbeid en zorg te komen. Zij kregen bijval van een enkele man. Zo zal het voor zowel mannen als vrouwen die er voor kiezen, mogelijk moeten zijn om een loopbaan met zorgverantwoordelijkheden te combineren. De aanwezigen vonden dat voorlichting aan mannen, jongens, vrouwen en meisjes

en arbeid weinig rekening gehouden is met diversiteit. Hoe zou die diversiteit vorm moeten krijgen, want niet alles kan in beleid gevat worden. De overheid is bezig met de herinrichting van de samenleving en loopt daarin achter bij een aantal Europese landen. Instituties zullen mee moeten met deze veranderingen en gericht zijn op een groter, diverser aanbod voor een groep die tot nu toe in de zijlijnen heeft gestaan omdat zij de weg naar deze instituties niet kende of de drempel er naar toe als zeer hoog heeft ervaren. Er is voorgesteld na te denken over het concept van een kindgebonden budget, waardoor ouders zelf in staat worden gesteld dit te besteden aan de zorg. Zorgverlof, zoals het nu geregeld is, zou verbreed moeten worden. Het verlof wordt

groepen hebben vaak de zorg voor een ouder en zijn slecht geïnformeerd over zorgverlof of de mogelijkheden van een persoonsgebondenbudget. De actieve bijdrage van de aanwezigen aan de discussie en de uitkomsten van de middag tonen aan dat er dringend behoefte is aan een maatschappelijk debat over het onderwerp zorg en arbeid. Terecht concluderen wij dat er nog diverse zorgen zijn om te komen tot een combinatie van zorg, arbeid en dagindeling. Er ligt voor de vrouwen en mannen uit minderheidsgroepen een uitdaging om gezamenlijk na te gaan hoe zij hieraan vorm willen geven. OCaN zal dit jaar in themabijeenkomsten dit onderwerp nog verder uitdiepen.

Jenny Pourier

Nacion

*Nos Nacion
Bo yiunan ta yama bo
Entre tur e baricadanan
Di un tore di marfil
Cu a nace na Palo Marga*

*Soña cu nan virtud
Un huerfano entre e cero
Sin horizonte
Dianan scur so a conoce
Cu sanger n'e lombrishi*

*Bo riolnan a seca
Heridanan a habri
Casnan a desmaya
Sin lodo pa wante
E cielo como mi lus*

*Mi yiunan
Bo Nacion ta yama bo
No pa destrui
Cu motibonan fofu
Mientras na rudia*

*Nos naturalesa
Tur cua desaparece
Ta rason pa un grandi
Mi Nacion
Bo yiunan, ta jama bo*

© Quito Nicolaas

(uit: de gedichtenbundel *Destino* die tijdens de lustrumviering verkrijgbaar is)

Redactie-adres:

OCaN
Laan van Meedervoort 145A
2517 AX Den Haag
E-mail: ocan.antillianen-arubanen@wxs.nl

Redactie:

Artwell Cain
Irene Gumbs
Robert van der Hansz
Jenny Pourier.

Abonnementen (gratis):

Tel. 070-380 33 01

Productie:

Bemaco BV, Den Haag

Eindredactie: Jacques Hermelijn

ISSN 1567-9179